

PROIECT
privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de
Procuror General
al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

PROIECT
privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de
Procuror General
al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

MOȚA GHEORGHE EMIL

Procuror

Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj

Tg-Jiu
Octombrie 2012

CUPRINS

CAPITOLUL I

Prezentarea sintetică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

I.1. Prezentare generală	2
I.2. Prezentarea datelor statistice	4
I.3. Resurse materiale și resurse umane	8

CAPITOLUL II

Identificarea unor vulnerabilități și disfuncții în activitatea Ministerului Public

II.1. Vulnerabilități în activitatea Ministerului Public	11
II.2. Disfuncții în activitatea de urmărire penală și judiciară	13

CAPITOLUL III

Propunerea unor soluții pentru prevenirea și înlăturarea deficiențelor identificate

CAPITOLUL IV

Propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a Ministerului Public

CAPITOLUL I

Prezentarea sintetică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

I.1. Prezentare generală

În activitatea judiciară, potrivit dispozițiilor art. 131 din Constituția României, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, conform Legii nr. 304/2004 de organizare judiciară și regulamentului de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 529/C/2007 și este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Potrivit art. 62 din Legea nr. 304/2004, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic sub autoritatea ministrului justiției.

În conformitate cu prevederile art. 69 alin. 2 din aceeași lege, controlul ministrului justiției constă în verificarea eficienței manageriale, a modului în care procurorii își îndeplinesc atribuțiile specifice și în care se desfășoară raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu celelalte persoane implicate în lucrările de competența parchetelor. Controlul nu poate viza măsurile dispuse de procuror în cursul urmăririi penale și soluțiile adoptate.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție coordonează activitatea tuturor parchetelor și este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de un prim-adjunct, un adjunct și trei consilieri.

În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează un colegiu de conducere care hotărăște asupra problemelor generale ale Ministerului Public.

Structura organizatorică cuprinde Secția de urmărire penală și criminalistică, Secția judiciară, Secția de resurse umane și documentare, Secția parchetelor militare și Departamentul economic-financiar, organizate în servicii, birouri, compartimente, conduse de procurori șefi.

În cadrul acestei instituții funcționează Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură cu personalitate juridică proprie, specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului. Atribuțiile, competența,

structura, organizarea și funcționarea sunt reglementate în Legea nr. 508/2004.

În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția Națională Anticorupție, ca structură autonomă cu personalitate juridică independentă în raport cu instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice. Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea sunt stabilite în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 43/2002 și Legea nr. 78/2000.

Cele două direcții sunt conduse de un procuror șef ajutat de doi procurori șefi adjuncți, fiind coordonate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și au câte o structură centrală precum și o structură teritorială compusă din servicii și birouri teritoriale.

Parchetele de pe lângă curțile de apel și parchetele de pe lângă tribunale au personalitate juridică și au în structură secții în cadrul cărora pot funcționa servicii și birouri.

Parchetele de pe lângă judecătorii sunt organizate în județe și în sectoarele municipiului București potrivit anexei nr. 1 din Legea nr. 304/2004 și nu au personalitate juridică.

Parchetele de pe lângă curțile de apel sunt conduse de procurori generali, iar parchetele de pe lângă tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii sunt conduse de prim procurori.

Secțiile, serviciile și birourile sunt conduse de procurori șefi.

În cadrul fiecărui parchet funcționează colegii de conducere care avizează problemele generale de conducere ale parchetelor.

În cadrul Ministerului Public funcționează 15 parchete de pe lângă curțile de apel, 43 parchete de pe lângă tribunale (inclusiv Parchetul de pe lângă Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, înființat prin ordinul nr. 83/C/2005 al Ministrului Justiției la 1 februarie 2005) și 176 parchete de pe lângă judecătorii.

Prin Ordinul nr. 2173/C/2011 al Ministrului Justiției s-a înființat Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov.

Sistemul parchetelor militare este format din Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, Parchetul Militar de pe lângă tribunalele Militare București, Cluj, Iași și Timișoara.

În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Direcției Naționale Anticorupție funcționează secții de combatere a infracțiunilor săvârșite de militari care au, fiecare, statutul de unitate militară, cu indicativ propriu.

I.2. Prezentarea datelor statistice

1. În anul 2011, numărul dosarelor de soluționat (1.656.130) a crescut cu 9,4% față de 1.513.272 în anul 2010.

Procurorii au soluționat 579.322 dosare, în creștere cu 11,8% față de anul 2010, din care 43.826 prin rechizitoriu, dispunând trimiterea în judecată a 60.980 inculpați.

Comparativ cu anul 2001 un an de referință privind activitatea parchetelor din România, activitatea Ministerului Public înregistrează un important regres la numeroși indicatori.

Astfel, din 561.987 dosare penale de soluționat au fost soluționate 400.009 cauze penale reprezentând o pondere în totalul de soluționat de 71,2%.

În anul 2011, din 1.656.130 cauze de soluționat au fost soluționate 579.322 cauze penale, ponderea în totalul cauzelor de soluționat fiind de numai 35%.

În ceea ce privește cauzele soluționate prin rechizitoriu, în anul 2001 au fost soluționate 58.778, ponderea în totalul cauzelor soluționate fiind de 14,7%.

În anii următori numărul cauzelor soluționate prin rechizitoriu scăzând până la 43.826 în 2011 și o pondere în total cauze soluționate de 7,6%.

În ceea ce privește totalul general de inculpați trimiși în judecată, numărul acestora a scăzut permanent de la 81.948, în anul 2001, până la 45.073, în anul 2008, iar începând din acest an s-a înregistrat o creștere relativă până la 60.980 inculpați trimiși în judecată în anul 2011, dar numărul acestora fiind mai mic cu circa 21.000 inculpați decât cel înregistrat în anul 2001.

În ceea ce privește evoluția numărului de persoane pentru care s-au aplicat prevederile art. 18¹ Cod penal, numărul acestora a crescut de la 107.367, în anul 2001, la 133.199, în anul 2011.

2. Media inculpaților trimiși în judecată la 100.000 locuitori a fost în anul 2011 de 285, mai mare față de 266, în anul 2010, dar semnificativ mai mică decât 365,7 în anul 2001.

În ceea ce privește numărul inculpaților trimiși în judecată arestați preventiv, numărul acestora a scăzut de la 19.677 și o pondere în total trimiși în judecată de 24%, în anul 2001, la 8.941 și o pondere de 14,7%, în anul 2011.

3. În ceea ce privește numărul cauzelor rămase nesoluționate (fără cauzele cu A.N.), numărul acestora a crescut permanent de la 73.968, în anul 2003 (84.214, în anul 2001), până la 394.320, în anul 2011. Ponderea în totalul cauzelor de soluționat crescând de la 15% în 2001 la 23,8% în anul 2011.

Numărul cauzelor cu autori necunoscuți rămase nesoluționate a crescut de la 32.288, în anul 2001 (din care 621 la urmărire proprie și 30.360 la organele de cercetare) la 572.174,

în anul 2011 (din care 2.439 la urmărirea proprie și 569.735 la organele de cercetare).

4. În ceea ce privește indicatorii privind operativitatea activității de urmărire penală, ponderea cauzelor soluționate între 6 luni și un an de la sesizare a scăzut de la 20,7% în anul 2001, la 14,9% în anul 2011.

Ponderea cauzelor soluționate între 1 și 2 ani de la sesizare a crescut de la 5,3% în 2007 (indicatorul statistic fiind introdus din anul 2007) la 11,3% în anul 2011.

Ponderea cauzelor soluționate între 2 ani de la sesizare și împlinirea termenului de prescripție a crescut de la 1,5% în 2007, la 4,5% în anul 2011.

În ceea ce privește numărul cauzelor soluționate după împlinirea termenului de prescripție acestea au crescut cu 84,9%, de la 417 în anul 2010, la 771 în 2011.

5. Numărul inculpaților achitați definitiv (trimiși în judecată de procuror) a crescut de la 794 în anul 2010, la 1105 în anul 2011, înregistrând o creștere de 39,2%.

În ceea ce privește inculpații arestați preventiv, achitați în baza altor motive (fără art. 18¹, dezincriminare și promovarea recursului în anulare) numărul acestora a crescut cu 123,5% de la 17 în 2010, la 38 în 2011.

Numărul achitaților definitiv minori, în temeiul art. 10 lit. a) - e) Cod procedură penală a crescut de la 5 la 19, cu 280% din anul 2010 până în anul 2011.

Numărul inculpaților arestați netrmiși în judecată a crescut din 2010 de la 34, la 41 în 2011 (o creștere de 20,6%).

Numărul cauzelor restituite de instanțe pentru refacerea urmăririi penale a crescut cu 5,4% de la 74 în anul 2010 la 78 în anul 2011.

În ceea ce privește numărul cauzelor în care s-a infirmat neînceperea urmăririi penale și s-a dispus redeschiderea urmăririi penale, acesta a crescut cu 20,6% de la 4.672 la 5.634.

6. La nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție numărul lucrărilor de soluționat s-a ridicat în 2011 la 53.387, în timp ce numărul dosarelor a fost de 1.842. Față de anul 2010 numărul lucrărilor de soluționat a crescut cu 20.579 (63%) în timp ce numărul cauzelor a scăzut cu 285 dosare (14%).

Direcția Națională Anticorupție a înregistrat în anul 2011 un număr de 36.164 lucrări și 6.615 cauze de soluționat. Comparativ cu anul 2010, numărul lucrărilor a crescut cu 4.866 (15%), iar numărul dosarelor cu 788 (14%).

La nivelul Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, numărul lucrărilor de soluționat s-a ridicat la 86.667, iar al dosarelor la 15.878 cauze.

Comparativ cu anul 2010, numărul de lucrări a crescut cu 13.974 (19%), iar numărul de cauze penale cu 832 (6%).

Cele 15 parchete de pe lângă curțile de apel au înregistrat spre soluționare, în perioada de referință, un număr de 212.660 lucrări, dintre acestea 17.119 constituind dosare penale, repartizate unui număr de 224 procurori.

Din totalul de 212.660 lucrări de soluționat înregistrate la aceste unități de parchet în anul 2011 au fost soluționate 201.236, reprezentând 95%. Din cele 17.119 cauze penale de soluționat au fost soluționate un număr de 11.154 dosare (65%).

La nivelul celor 42 parchete de pe lângă tribunale au fost înregistrate un număr de 520.622 lucrări din care 82.899 dosare penale repartizate unui număr de 483 procurori.

Au fost soluționate un număr de 436.310 lucrări și 36.346 dosare penale.

La nivelul unicului parchet specializat pentru cauze cu minori și de familie, s-au înregistrat în anul 2011 2.837 lucrări de soluționat, din care 569 dosare, Parchetul de pe lângă Tribunalul Specializat pentru Minori și Familie Brașov funcționând cu 3 procurori, dintr-o schemă totală de 4 posturi.

În anul 2011 au funcționat un număr de 179 parchete de pe lângă judecătorii (3 fiind desființate la data de 01.11.2011) care au înregistrat un volum de activitate de 2.488.599 lucrări de soluționat, din care 1.530.316 dosare repartizate unui număr de 1.136 procurori.

Din totalul de 2.488.599 lucrări de soluționat înregistrate la aceste unități de parchet, au fost soluționate 1.459.009 (59%). Din totalul de 1.530.316 dosare penale de soluționat au fost soluționate în 2011, 520.770 dosare (34%).

Încărcătura de dosare pe procuror la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost în 2011 de 14 dosare.

La sfârșitul anului 2011 schema Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cuprindea 159 posturi de procuror (127 posturi de execuție și 32 funcții de conducere) din care 146 posturi ocupate (127 posturi de execuție și 19 funcții de conducere), 13 posturi aferente unor funcții de conducere fiind vacante.

La nivelul Direcției Naționale Anticorupție numărul cauzelor de soluționat pe procuror a fost de 54 dosare penale.

La nivelul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism numărul cauzelor de soluționat a fost de 70 dosare penale pe procuror în situația în care numai 228 procurori participau la soluționarea dosarelor penale.

Încărcătura la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel a fost stabilită ca medie națională de 76 dosare penale pe procuror.

La nivelul parchetelor de pe lângă tribunale a fost stabilită o medie națională de 171 dosare penale pe procuror.

Încărcătura la nivelul Parchetului de pe lângă Tribunalul Specializat pentru Minori și Familie Brașov a fost de 190 dosare.

La nivelul parchetelor de pe lângă judecătorii a fost stabilită o medie națională de dosare penale de soluționat pe procuror de 1.347 cauze.

Încărcătura pe schemă a parchetelor militare în raport de numărul cauzelor s-a ridicat în anul 2011 la 17 dosare, iar încărcătura pe procuror la 30 dosare.

În procente operativitatea înregistrată la nivelul tuturor parchetelor a fost 67% pentru lucrări și respectiv 35% pentru dosare.

În anul 2011, operativitatea pentru lucrări la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost de 88%, iar cea pe dosare de 42%.

Operativitatea Direcției Naționale Anticorupție este determinată la 76% pentru lucrări, respectiv 34% pentru dosare.

La direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism operativitatea a fost de 87% și, respectiv 46%.

Operativitatea la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel a fost 95% în ce privește numărul de lucrări și de 65% raportat la numărul de dosare. Operativitatea la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale a fost de 89% pentru lucrări și, respectiv de 44% pentru dosare penale.

Procentual operativitatea înregistrată la nivelul parchetelor de pe lângă judecătorii a fost de 59% raportat la numărul de lucrări, respectiv 34% raportat la numărul de dosare.

Operativitatea la nivelul parchetelor militare s-a ridicat în anul 2011 la 92% în ceea ce privește numărul de lucrări și la 48% în ceea ce privește numărul de dosare penale.

În ceea ce privește activitatea judiciară în materie penală, în 2011 procurorii au participat la judecare a 234.630 cauze și au verificat 222.109 hotărâri judecătorești în vederea exercitării căilor de atac.

Au fost declarate 10.967 apeluri și recursuri. Dintr-un total de 10.694 apeluri și recursuri soluționate, au fost admise 7.282, procentul de admisibilitate fiind de 68,1%.

Împotriva hotărârilor pronunțate în apel au fost admise 835 recursuri, procentul de admisibilitate fiind de 55%.

În anul 2011 Serviciul judiciar penal din cadrul Secției Judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a formulat 8 proiecte de recurs în interesul legii. Din cele 8 recursuri în interesul legii judecate, au fost admise 6, procentul de admisibilitate fiind de 75% față de 100% în 2010.

Procurorii Direcției Naționale Anticorupție au participat la judecarea a 3086 dosare penale, au declarat 545 apeluri și recursuri din care 440 soluționate și admise 252. Procentul

de admisibilitate a fost de 57,3%.

Procurorii Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au formulat concluzii în 11.930 cauze, au declarat 946 apeluri și recursuri, fiind soluționate 799 și admise 452,. Procentul de admisibilitate fiind de 56,6%.

În ceea ce privește activitatea judiciară în materie civilă procurorii din cadrul Ministerului Public au participat la judecarea a 65.867 cauze civile și au verificat 69.849. S-au declarat 642 apeluri și recursuri în cauze civile (față de 1.362 în 2010), înregistrându-se o descreștere.

În cauzele civile au fost admise 630 apeluri și recursuri din 886 soluționate, procentul de admisibilitate fiind de 71,1%.

S-au formulat 21 recursuri în interesul legii. Din 21 recursuri în interesul legii au fost admise 19, constatându-se un procent de admisibilitate de 90,5%.

În anul 2011, participarea procurorilor din Serviciul judiciar al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a scăzut cu 57,54%, în cauzele aflate pe rolul Curții Constituționale, de la 5.808, în 2010, la 2.466 în anul 2011.

I.3. Resurse materiale și resurse umane

I.3.1. Resurse materiale.

Ministerul Public folosește sub diverse forme un număr de 188 sedii de parchet. Un număr de 139 sedii sunt aflate în administrare sau în proprietate. Un număr de 41 unități funcționează în comun cu instanțele în sedii administrate de Ministerul Justiției. Trei unități își desfășoară activitatea în sedii închiriate.

Din totalul sediilor aflate în administrare, un număr de 117 se află în stare tehnică foarte bună, 62 în stare bună și 9 în stare satisfăcătoare.

În ceea ce privește achiziția obiectelor de inventar, bugetul pe anul 2011 a fost de 1.437.953 lei.

Acest buget a fost repartizat astfel:

- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a folosit un procent de 3,50%, reprezentând suma de 50.000 lei;

- Direcția Națională Anticorupție a folosit un procent de 7,65%, reprezentând suma de 110.000 lei;

- Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a folosit un procent de 9,05%, reprezentând suma de 130.000 lei.

- Unitățile din teritoriu au folosit un procent de 79,80%, reprezentând suma de 1.147.953 lei.

Bugetul alocat parchetelor s-a ridicat în anul 2011 la 572.130.000 lei (135.898.099 euro), din care 117.520.428 euro cheltuieli de personal, 12.924.703 euro bunuri și servicii, 5.284.500 euro investiții și 168.408 euro transferuri.

Bugetul alocat parchetelor pe cap de locuitor a fost de 6,346 euro, iar bugetul alocat parchetelor, ca procent din PIB (lei), reprezintă în anul 2011, 0,073%.

I.3.2. Resurse umane.

Numărul total de posturi de procurori prevăzut în statele de organizare este de 2,902 (din care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetele din teritoriu - 2.384, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – 280, Direcția Națională Anticorupție – 145 și Secția parchetelor militare – 93).

Numărul total de posturi de procurori ocupat este de 2.450 (din care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetele din teritoriu – 2.055, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – 224, Direcția Națională Anticorupție – 119 și Secția parchetelor militare – 52).

	Total Posturi		
	Prevăzute	Ocupate	Vacante
P.Î.C.C.J. și parchetele subordonate	2384	2055	332
D.I.I.C.O.T.	280	224	56
D.N.A.	145	119	26
Secția parchetelor militare	93	52	41
Total	2902	2450	455

Structura posturilor cu funcții de conducere la nivelul Ministerului Public este:

- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	32
- Unități subordonate	472
- Direcție de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ..	70
- Direcția Națională Anticorupție	42
- Secția parchetelor militare	21
Total	637

Cât privește repartitia pe grupe de vârstă a procurorilor, predomină numărul procurorilor având vârsta între 30 – 40 de ani și o vechime în magistratură între 10 și 15 ani.

La sfârșitul anului 2011, schema Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cuprindea 159 posturi de procuror (127 posturi de execuție și 32 funcții de conducere)

din care 146 posturi erau ocupate (127 posturi de execuție și 19 funcții de conducere, iar 13 posturi aferente unor funcții de conducere erau vacante.

Din totalul posturilor de procuror din schemă doar 71 posturi erau alocate procurorilor operativi.

Schema Direcției Naționale Anticorupție cuprinde 145 posturi de procuror (103 de execuție și 42 funcții de conducere) din care 118 posturi erau ocupate (89 posturi de execuție și 29 funcții de conducere, iar 27 posturi erau vacante (14 posturi de execuție și 13 funcții de conducere).

Schema Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism cuprindea la sfârșitul anului 2011, 280 posturi de procuror (213 posturi de execuție și 67 funcții de conducere) din care 225 posturi erau ocupate (116 posturi de execuție și 59 funcții de conducere), iar 55 posturi erau vacante (47 posturi de execuție și 8 funcții de conducere).

La Parchetul de pe lângă Tribunalul Specializat pentru Minori și Familie Brașov au funcționat 3 procurori dintr-o schemă de 4 procurori.

La parchetele de pe lângă curțile de apel, inclusiv parchetul de pe lângă curtea militară de apel erau prevăzute în schemă 260 posturi procuror din care 184 de execuție și 76 de conducere, fiind vacante 25 posturi, din care 6 de execuție și 19 de conducere.

La parchetele de pe lângă tribunale, inclusiv Parchetul de pe lângă Tribunalul Specializat pentru Minori și Familie Brașov, schema prevedea 657 posturi de procuror din care 479 de execuție și 178 de conducere, fiind vacante la sfârșitul anului 143 din care 97 de execuție și 456 de conducere.

La parchetele de pe lângă judecătorii, inclusiv parchetele militare, schema prevede 1.387 posturi de procuror din care 1.153 de execuție și 234 de conducere.

CAPITOLUL II

Identificarea unor vulnerabilități și disfuncții în activitatea Ministerului Public

II. 1. Vulnerabilități în activitatea Ministerului Public.

Pe baza datelor prezentate în cuprinsul capitolului I și având în vedere percepția corpului magistraților, procurorilor, dar și a societății civile asupra stării justiției și activității Ministerului Public, consider că sistemul se confruntă cu 6 vulnerabilități majore.

1. Sporirea continuă a volumului de activitate al parchetelor și a încărcăturii de cauze penale pe post de procuror în condițiile în care numărul posturilor ocupate a înregistrat creșteri ne semnificative și posturile alocate sunt insuficiente.

Încărcătura de dosare penale pe procuror a crescut la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale și a celor de pe lângă judecătorii, diminuându-se la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și la parchetele de pe lângă curțile de apel.

Schemele de personal la nivelul parchetelor sunt în principiu același cu cele stabilite în anul 1994 suferind modificări ne semnificative.

2. Grad redus de independență al sistemului judiciar. Factorul politic a încercat, într-o mare măsură, să influențeze sistemul judiciar, independența justiției fiind amenințată atât prin acțiuni ale executivului cât și ale președinției.

Garantarea independenței activității procurorilor poate fi realizată nu numai prin asigurarea unui cadru legislativ coerent, dar și prin furnizarea resurselor necesare.

Pe plan legislativ se impune adoptarea unei legislații care să garanteze independența efectivă a sistemului judiciar și în mod special a activității procurorilor. O soluție legislativă o reprezintă incriminarea unor fapte ce reprezintă ingerințe în actul de justiție la realizarea căruia concură și procurorul.

O altă modalitate de afectare a independenței sistemului judiciar o reprezintă subfinanțarea cronică a sistemului. Este semnificativ faptul că bugetul parchetelor în anul 2011 ca procent din PIB a fost de 0,073%, înregistrând cel mai scăzut nivel din ultimii 5 ani.

Ingerința în activitatea procurorilor a căpătat în ultimul timp forme brutale constând în impunerea efectuării unor anchete, inculparea unor persoane și chiar adoptarea unor soluții.

Din păcate, o parte din colegi dând dovadă fie de oportunism sau lașitate au cedat acestor presiuni, aruncând o pată pe întregul sistem judiciar.

Va fi urmărită păstrarea autonomiei față de factorul politic și refuzată orice încercare de subordonare prin mecanisme care permit ingerința celorlalte două puteri în activitatea Ministerului Public.

Omul politic poate încerca, dar niciodată nu va reuși în demersurile sale dacă nu va întâlni un corespondent în magistratură obedient și dispus din varii motive să-i îndeplinească dorințele.

3. Încrederea scăzută în justiție și în special în activitatea parchetelor datorată unei lipse de transparență a actului de justiție și lipsei unei strategii coerente de promovare a rezultatelor obținute în activitatea desfășurată.

4. Incoerența reglementărilor asociată cu o multitudine de acte normative conținând prevederi contradictorii sau care nu sunt corelate, precum și insuficienta pregătire a intrării în vigoare a noilor coduri.

Se așteaptă ca intrarea în vigoare a celor două noi coduri (penal și de procedură penală) să producă resistemizarea sistemului judiciar și să elimine necorelările normative.

5. Existența unor probleme de integritate în corpul magistraților procurori.

Așa cum s-a arătat și în Strategia de întărire a integrității în justiție (2011 – 2016) elaborată de Consiliul Superior al Magistraturii, încrederea populației în justiția din România se situează în ultimul deceniu între 20% și 28%.

Acest lucru se datorează și fenomenului corupției care a penetrat și sistemul judiciar. Acceptând existența fenomenului de corupție în magistratură nu trebuie să confundăm existența fenomenului cu generalizarea acestuia. Negarea existenței fenomenului corupției echivalează cu o acutizare a acestuia și o creștere justificată a neîncrederii societății în justiție și magistrați.

Existența fenomenului corupției chiar în sistemul judiciar are o influență negativă la nivelul întregii ordini sociale, într-un context în care imaginea justiției este grav afectată.

Prevenirea și combaterea corupției în sistemul judiciar reprezintă un obiectiv prioritar în reforma sistemului în contextul mai larg al luptei la nivel național împotriva acestui fenomen generalizat la nivelul societății românești.

6. Insuficienta autonomie financiară a parchetelor și lipsa resurselor umane și materiale.

Subfinanțarea Ministerului Public în ultimii 5 ani a devenit cronică. Alocațiile de la bugetul de stat sunt insuficiente sub aspectul finanțării activității curente. Bugetul parchetelor pe anul 2011, ca procent din produsul intern brut, 0,073% a cunoscut cel mai scăzut nivel din ultimii 6 ani.

În ceea ce privește starea celor 188 sedii de parchet în care funcționează unitățile de parchet se apreciază că un număr de 117 se află în stare tehnică foarte bună, 62 sunt în stare bună, 9 în stare satisfăcătoare.

Bugetul alocat parchetelor la toate categoriile de indicatori: cheltuieli de personal, bunuri și servicii, asistență socială, obiecte de inventar, reparații capitale, investiții în construcții, consolidări, studii de fezabilitate, achiziții imobile, este insuficient.

În ceea ce privește resursele umane, numărul total de posturi de procuror prevăzute în statele de organizare, 2902, din care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetele din teritoriu 2384 (din care 2055 ocupate) este insuficient pentru desfășurarea unei activități eficiente. Același lucru se poate susține și în ceea ce privește numărul total de posturi de personal auxiliar de specialitate existent la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale și judecătorii.

II. 2. Disfuncții în activitatea de urmărire penală și judiciară

La cele 6 vulnerabilități identificate se adaugă o serie de disfuncționalități în activitatea de urmărire penală și judiciară a Ministerului Public.

Astfel se constată disfuncții în activitatea de urmărire penală și de supraveghere a activității de cercetare penală efectuată de organele de poliție judiciară.

Principalele disfuncții constatate în acest segment de activitate se referă la:

- a) stocul mare de cauze penale rămase nesoluționate;
- b) operativitate scăzută în soluționarea unor cauze penale;
- c) numărul mare de dosare penale având ca obiect infracțiuni contra vieții cu autori necunoscuți;
- d) numărul mare de achitări în baza art. 10 lit. a) – e) din Codul de procedură penală
- e) numărul mare de soluții infirmate sau în care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale;

a) În ceea ce privește stocul mare de cauze rămase nesoluționate, la sfârșitul anului 2011 se înregistrau 394.320 cauze cu autori cunoscuți, din care 23.018 la urmărire proprie și 371.302 la organele de cercetare penală. Ponderea acestora în totalul cauzelor de soluționat este de 23,8%.

La acestea se adaugă numărul imens al cauzelor cu autori necunoscuți rămase nesoluționate, respectiv 572.174 (cu 15,2% mai multe decât cauzele rămase nesoluționate la sfârșitul anului 2010).

Principalele cauze sunt creșterea volumului dosarelor de soluționat și schemele incomplete de procurori. Se cuvin menționate și unele cauze subiective constând într-un management defectuos al dosarelor aflate în lucru la organele de cercetare și folosirea neeficientă a timpului de lucru de către unii procurori.

b) operativitate scăzută în soluționarea unor cauze penale.

Din totalul cauzelor soluționate (579.322), 69,2% (401.056) au fost soluționate în 6 luni de la sesizare, 14,9% (86162) au fost soluționate în peste 6 luni de la sesizare, 11,3% (65.388) au fost soluționate în peste un an de la sesizare, 4,5% (25.945) au fost soluționate în peste 2 ani de la sesizare, iar 0,1% (771) au fost soluționate după ce a fost împlinit termenul de prescripție.

Din totalul cauzelor rămase nesoluționate cu autori cunoscuți (394.320), 59,9% (236.300) sunt cu o vechime de până la 6 luni de la sesizare, 19,3% (75.931) de peste 6 luni de la sesizare, 20,8%(82.089) de peste un an de la sesizare.

Din totalul cauzelor rămase de soluționat 78.950 (20%) reprezintă cauzele cu urmărirea penală începută.

Cele mai multe dosare cu o vechime mai mare de 6 luni de la sesizare și de peste un an la urmărire penală proprie se află în lucru la parchetele de pe lângă curțile de apel, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Secția de urmărire penală și criminalistică.

București	3.363
Constanța	838
Iași	313
D.N.A.	2.499
D.I.I.C.O.T.	1.983
S.U.P.C.	218

c) Numărul mare de dosare cu autori necunoscuți având ca obiect infracțiuni contra vieții, constituie o altă disfuncție majoră în activitatea parchetelor.

La sfârșitul anului 2011 au rămas nesoluționate un număr de 371 cauze cu autor necunoscut privind infracțiuni de omor, 44 cauze de pruncucidere și 38 lovituri cauzatoare de moarte.

d) Numărul mare de achitări în baza art. 10 lit. a) - e) din Codul de procedură penală.

În cursul anului 2011 s-a înregistrat un număr de 1.105 inculpați achitați definitiv cu 39,2% mai mulți decât în anul 2010 (794). Ponderea acestora în totalul celor trimiși în judecată fiind de 1,81%. Dintre aceștia 674 au fost achitați în temeiul art. 10 lit. a) – e) Cod procedură penală (în creștere cu 37,3% față de anul 2010). Numărul achitațiilor definitive arestați a crescut de la 17 la 38, cu 123,5%, iar numărul achitațiilor minori, de la 5 la 19, cu 280%.

e) Numărul mare de soluții infirmate sau în care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale.

În anul 2011 s-au înregistrat 5.638 de infirmări și redeschideri (față de 4.672 în anul 2010), creșterea fiind de 20,6%.

În procedura prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală, instanțele au soluționat 17.715 plângeri, din care au fost admise 2.372 (față de 1.672 în 2010) prin trimiterea cauzei la procuror în vederea începerii urmăririi penale.

De asemenea, 230 de cauze au fost reținute spre judecare, în 55 adoptându-se soluții de condamnare.

Disfuncții în activitatea judiciară în materie penală și în materie civilă.

În condițiile creșterii volumului de activitate în materie judiciară trebuie să ne îngrijoreze procentul scăzut de admisibilitate al apelurilor și recursurilor declarate de procuror.

În anul 2011, procentul de admisibilitate al apelurilor și recursurilor din totalul celor soluționate a fost de 68,1%. În ceea ce privește apelurile și recursurile admise împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță procentul de admisibilitate a fost 70,4%, iar împotriva hotărârilor pronunțate în apel, procentul de admisibilitate al recursurilor a fost de numai 55%.

În ceea ce privește Direcția Națională Anticorupție, procentul de admisibilitate al apelurilor și recursurilor din totalul celor soluționate în cursul anului 2011 este de 57,3%, în scădere față de anul 2010 (63,7%).

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a înregistrat un procent de 56,6% (față de 63% în 2010).

Numai Secția Parchetelor Militare a înregistrat rezultate mai bune, procentul de admisibilitate fiind de 76% (în scădere față de 2010, când acest procent a fost de 78,6%).

Nu am identificat date cu privire la situațiile în care hotărâri nelegale și netemeinice nu au fost atacate cu apel sau recurs de procuror, soluțiile fiind îndreptate în căile de atac ale părților, deși consider că acest indicator ar prezenta o relevanță deosebită pentru activitatea procurorilor ce activează în sectorul judiciar.

CAPITOLUL III

Propunerea unor soluții pentru prevenirea și înlăturarea deficiențelor identificate

1. Pentru contracararea vulnerabilității născute din creșterea continuă a volumului de activitate al parchetelor și a încărcăturii de cauze penale pe procuror, precum și a disfuncționalităților privind activitatea de urmărire penală și judiciară, se impun luarea unor măsuri pentru creșterea capacității operaționale a Ministerului Public.

Astfel:

- se impune reevaluarea schemelor de personal la nivelul tuturor parchetelor pentru alocarea unui număr de posturi de procuror în funcție de volumul de activitate;

- se va proceda la simplificarea organigramei Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin desființarea unor compartimente și posturi de conducere în favoarea posturilor de execuție;

- de asemenea, se impune adaptarea schemelor de personal noilor prevederi legislative (în perspectiva intrării în vigoare a Codului penal și Codului de procedură penală);

- se impune ocuparea posturilor de execuție vacante, precum și completarea schemelor personalului auxiliar de specialitate direct operativ;

- o măsură urgentă ce poate fi luată constă în redistribuirea posturilor de procuror pe orizontală;

- elaborarea unei noi strategii de resurse umane care să pornească de la analiza realistă a schemelor de personal existente și a volumului de activitate pentru a se stabili numărul optim de posturi de procurori și personal auxiliar de specialitate;

- echilibrarea schemelor de personal, conform competențelor, prin identificarea dezechilibrelor existente în activitatea parchetelor, urmărindu-se un tratament unitar în ceea ce privește unitățile de parchet tradiționale și cele două direcții din structura Ministerului Public;

- constituirea unei baze de date în vederea realizării unui sistem de evidență permanentă a dosarelor vechi, nesoluționate și cu autori necunoscuți, la fiecare unitate de parchet (se vor evidenția cauzele mai vechi de 6 luni de la începerea urmăririi penale și un an de la data sesizării, prin raportare la data primului act de sesizare și nu data unor sesizări ulterioare);

- analiza periodică de către conducerile parchetelor a dosarelor vechi și dispunerea unor măsuri de soluționare;

- efectuarea de verificări directe în urma unor sesizări, efectuarea de controale

tematice;

- luarea unor măsuri ferme de reducere a duratei de soluționare a cauzelor;
- pregătirea continuă a procurorilor în cadrul formării profesionale continue și creșterea gradului de specializare a acestora;
- recunoașterea posibilității unor eșecuri profesionale (soluții de achitare, restituire, infirmare, redeschidere a urmăririi penale) și tratarea acestora diferențiat, în funcție de situațiile concrete (nu toate pot fi imputate procurorului);
- degrevarea procurorilor de unele sarcini nejuridice sau de rutină și distribuirea lor către personalul auxiliar de specialitate;
- formarea unui corp de procurori criminaliști de elită și permanenta perfecționare a acestora;
- introducerea în programele de formare continuă a unor seminarii privind activitatea de criminalistică;
- constituirea la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale a unor grupuri de lucru alcătuite din procurori criminaliști cu experiență și lucrători de poliție judiciară care să procedeze la analizarea fiecărei cauze cu autori necunoscuți privind infracțiuni contra vieții. Se vor identifica noi versiuni de anchetă și activități ce pot fi efectuate;
- în ceea ce privește soluțiile de achitare în temeiul art. 10 lit. a) e) Cod procedură penală sau infirmărilor și redeschiderilor urmăririi penale, soluțiile imputabile procurorului vor fi avute în vedere la acordarea calificativului;
- în ceea ce privește responsabilizarea sistemului cu privire la eșecurile profesionale, se impune înlăturarea caracterului formal al controlului de legalitate și temeinicie exercitat în temeiul art. 264 Cod procedură penală;
- identificarea problemelor de drept care au determinat o practică neunitară la nivelul parchetelor și instanțelor și care au generat soluții de achitare imputabile, întocmirea de note de studiu de către Serviciul Documentare și Statistică judiciară;
- creșterea exigenței fiecărui procuror față de calitatea soluțiilor adoptate.

2. În ceea ce privește vulnerabilitatea creată de gradul redus de independență al sistemului judiciar, se impune garantarea independenței efective a sistemului judiciar.

Soluțiile propuse nu trebuie să rămână la nivel de declarație, acestea trebuie să aibă ca finalitate asigurarea unui sistem judiciar independent și funcțional. Pentru aceasta este nevoie să existe voință politică pentru garantarea independenței justiției care să se transpună într-un cadru legislativ coerent. De asemenea, se impune ca executivul să asigure resursele materiale și umane necesare funcționării parchetelor.

Nu în ultimul rând se impune responsabilizarea sistemului judiciar prin dezvoltarea

unei atitudini a magistraților care să garanteze aplicarea legii în conformitate cu cele mai înalte standarde profesionale;

Pe plan legislativ propunem incriminarea unor fapte prin care se încearcă aservirea justiției și subordonarea activității parchetelor.

Apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale a procurorilor supuși oricărei forme de presiune din partea factorului politic.

Reacție proactivă în raport cu declarațiile publice privind modul de instrumentare a unor cauze penale, declarații făcute de reprezentanți ai legislativului și executivului, constând în sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii pentru apărarea independenței procurorilor.

3. Sistemul judiciar trebuie să-și îndeplinească rolul de serviciu public nu numai prin înfăptuirea actului de justiție dar și prin stabilirea unui nou tip de relație între justiție și justițiabil , constând în asigurarea încrederii în justiție.

Transparența în comunicare și facilitarea accesului la informații vor fi intermediare prin compartimentele de informații și relații publice și purtătorii de cuvânt.

Informațiile de interes public și rezultatele activității procurorilor vor fi accesibile pe site-urile parchetelor. Se impune ca toate unitățile de parchete, până la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, precum și parchetele de pe lângă judecătorii din localitățile reședință de județ să-și creeze și gestioneze site-uri care să le prezinte activitatea.

Se impune înființarea la nivelul fiecărui parchet de pe lângă curte de apel și tribunal a unor posturi de specialiști în comunicare care să preia atribuțiile procurorilor în calitate de purtător de cuvânt.

Conducerea compartimentelor de informații și relații publice trebuie făcută de specialiști în comunicare, persoane cu studii de specialitate sau cu experiență în relația cu mass-media și publicul.

Actualizarea website-ului Ministerului Public și a site-urilor parchetelor.

Diseminarea datelor de interes public privind activitatea parchetelor în mod corect.

4. În ceea ce privește schimbările normative majore generate de intrarea în vigoare a celor două noi coduri, se impun o serie de măsuri.

- Se impune consultarea tuturor procurorilor pentru formularea de propuneri de modificare a unor prevederi legale ce nu se pot aplica sau sunt de natură să îngreuneze activitatea de urmărire penală sau de judecată.

- Colaborarea strânsă cu Institutul Național al Magistraturii pentru elaborarea unor broșuri tematice și a unor ghiduri de aplicare a noilor coduri.

- Un rol important urmează să revină Serviciului de Documentare și Statistică Judiciară care urmează să întocmească note de studiu privind instituțiile nou introduse prin

cele două coduri, care urmează să fie diseminate către toți procurorii.

- Elaborarea unui plan de acțiune privind implementarea celor două coduri, întreaga activitate urmând să fie coordonată de prim-adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

5. Pentru diminuarea probelelor de integritate în corpul magistraților procurori și recâștigarea încrederii populației în activitatea Ministerului Public se impune luarea următoarelor măsuri:

- Elaborarea unei strategii naționale de combatere a corupției, una din direcțiile principale de acțiune fiind lupta împotriva corupției din cadrul sistemului judiciar.

- Apreciem că la nivelul Ministerului Justiției și în subordinea acestei instituții se impune crearea și funcționarea unei Direcții de Protecție și Anticorupție, aflată sub controlul Ministerului Justiției..

În ceea ce privește activitatea exclusivă a Ministerului Public se impun măsuri pentru:

- introducerea unor criterii obiective și generale de repartizare a dosarelor la procuror și restricționarea posibilităților de redistribuire sau de preluare pe linie ierarhică;

- creșterea transparenței sistemului judiciar;

- perfecționarea sistemului de reguli de conduită și deontologie care să fie aduse la cunoștință tuturor membrilor sistemului (crearea unui ghid de conduită care să respecte standardele internaționale, respectiv „Comentariul la Principiile de la Bongalore, privind conduita judiciară adoptat la nivel O.N.U. – 2007”;

- dezvoltarea unei culturi a integrității judiciare, atât pentru procurorii nou intrați în sistem, cât și pentru cei care activează deja. Se impune ca toți magistrații procurori în cadrul formării continue să participe la forme specifice de pregătire în domeniul deontologiei și eticii judiciare.

6. În ceea ce privește subfinanțarea cronică a Ministerului Public și insuficiența resurselor materiale și umane, se impun următoarele măsuri:

- Creșterea alocațiilor bugetare, în special pentru cheltuieli de personal, urmărindu-se obținerea sumelor necesare pentru plata drepturilor salariale câștigate prin hotărâri judecătorești. Acest lucru se impune cu necesitate având în vedere perspectiva punerii în executare a acestor titluri executorii. Discuțiile cu puterea legislativă și puterea executivă cu privire la alocațiile bugetare trebuie să se facă pe picior de egalitate, finanțarea justiției constituind o obligație a puterii executive.

- Repartizarea echilibrată a alocațiilor bugetare între Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetele din teritoriu, pe de o parte, și Direcția de Investigare

a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte, pentru a se asigura un echilibru între volumul de activitate și resursele alocate.

- Se va urmări încadrarea cu procurori și personal auxiliar de specialitate a unităților neattractive care funcționează la jumătate sau la mai puțin de jumătate din capacitatea maximă de ocupare a posturilor.

- Se va proceda la repartizarea cheltuielilor de investiții în construcție și reparații capitale către parchetele care funcționează în condiții nesatisfăcătoare și aceste reparații nu au fost efectuate în ultimii ani.

- Totodată se impune lămurirea statutului juridic al celor 41 de unități în care parchetele funcționează în comun cu instanțele în sedii administrate de Ministerul Justiției, lucru necesar pentru a se putea efectua lucrări de reparații capitale și investiții în construcții și consolidări.

O problemă urgentă o reprezintă obținerea unor sedii pentru cele trei unități ale Ministerului Public care își desfășoară activitatea în sedii cu chirie, prin achiziționarea unor spații adecvate sau luarea în administrare a unor sedii.

CAPITOLUL IV

Propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

În ceea ce privește propunerile pentru îmbunătățirea activității manageriale a Ministerului Public, milităm pentru o conducere strategică, formă modernă de conducere prin care se pot anticipa schimbările și modificările ce trebuie realizate în cadrul sistemului.

Numai printr-un management strategic, conducerea de vârf a Ministerului Public poate determina evoluția pe termen lung a sistemului și performanțele acestuia. De asemenea, este posibil să se sesizeze momentul în care strategia stabilită inițial este inadecvată mediului determinant al acțiunilor sale care este fluctuant și să caute să asigure concordanța cu factorii perturbatori.

Managementul strategic este adecvat pentru conducerea Ministerului Public întrucât:

- oferă un cadru unitar de acțiune la toate nivelurile ierarhice de conducere;
- este orientat către acțiune, existând obiective clare care trebuie urmărite;
- implică permanent toți factorii de decizie de la toate nivelurile, pentru a cunoaște realitatea și a impune corecțiile ce se impun;
- produce modificări în concepția, atitudinea și acțiunea procurorilor cu funcții de conducere, mutații cu influență pozitivă în atingerea obiectivelor propuse.

Într-un interval de trei luni de la numirea în funcția de procuror general se impune elaborarea unei strategii de reorganizare a activității Ministerului Public.

Planificarea strategică a activității va viza un orizont de 3 – 6 ani.

Se stabilesc obiective anuale și multianuale pentru 3 și 6 ani, obiective ce urmează a fi realizate în aceste intervale de timp în principalele domenii de activitate a Ministerului Public, respectiv activitatea de urmărire penală, activitatea judiciară, desfășurată de parchetele din teritoriu și secțiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Separat se stabilesc obiective pentru activitatea de urmărire penală desfășurată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcția Națională Anticorupție.

Obiective distincte vor privi activitatea de:

- urmărire penală proprie
- supravegherea cercetărilor penale
- calitatea urmăririi penale
- operativitatea soluționării cauzelor

- cauzele cu autori necunoscuți privind infracțiuni contra vieții.

La stabilirea obiectivelor vor fi consultate toate structurile teritoriale ale parchetelor, care vor trebui să propună obiective realiste, posibil de atins cu resursele existente.

Propunerile parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale, curți de apel și Secțiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se vor centraliza, stabilindu-se obiective comune pentru toate unitățile Ministerului Public.

Asamblarea tuturor elementelor de strategie propuse de structurile teritoriale sub forma unei strategii coerente se va face de un colectiv format din reprezentanți ai secțiilor și celorlalte compartimente operative din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale și judecătorii.

Reprezentanții Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vor elabora strategia generală pe baza analizelor diagnostic, propunerilor tuturor unităților subordonate și a obligațiilor asumate de România potrivit Mecanismului de Cooperare și Verificare, precum și a legilor interne care guvernează activitatea Ministerului Public.

Proiectul strategiei de reformă urmează să fie dezbătut în adunările generale ale unităților de parchet care pot formula propuneri de îmbunătățire.

După preluarea propunerilor valoroase, Proiectul Strategiei de Reformă a Ministerului Public va fi aprobat în Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, devenind obligatoriu prin Ordin al Procurorului General.

După aprobarea acestuia, urmează ca șefii compartimentelor și structurilor implicate în realizarea sa să-și elaboreze strategii proprii pentru aducerea la îndeplinire a obiectivelor specifice.

Șefii structurilor de parchet și compartimentelor vor asigura îndeplinirea obiectivelor de către fiecare angajat.

Prin modul de elaborare și implementare a acestei strategii de reformă se urmărește creșterea gradului de autonomie decizională a angajaților și stimularea creativității în rezolvarea problemelor curente.

Un alt element al activității manageriale pe care mi-l propun este creșterea rolului organismelor de management participativ, respectiv a Adunărilor generale și a colegiilor de conducere.

Voi urmări implicarea organismelor de management participativ în declanșarea unui proces de proiectare și de perfecționare a structurii organizatorice a Ministerului Public. Se va constitui un colectiv de specialiști care să procedeze la pregătirea cercetării pentru schimbarea organizațională.

Se va urmări raționalizarea structurii organizatorice, prin desființarea unor birouri,

servicii, compartimente, a căror activități se suprapun.

Efectul reorganizării structurii organizatorice trebuie să fie reducerea posturilor de conducere și a nivelurilor ierarhice .

Ponderea ierarhică la nivelul Procurorului General trebuie să fie de maxim 8 subordonați (manageri de nivel mediu) urmând ca conducerea unor compartimente să fie delegată prim adjunctului procurorului general și adjunctului procurorului general. De asemenea, se va urmări ca și norma de conducere a acestora să fie între 4 – 8 subordonați.

Prin simplificarea schemelor de personal și reducerea nivelurilor ierarhice se vor raționaliza circuitele informaționale și de comunicare, deciziile putând fi mai bine fundamentate și puse în execuție.

Astfel, în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică există posibilitatea desființării Serviciului pentru coordonarea Ministerului Public în domeniul dreptului de proprietate intelectuală. Activitatea acestuia poate fi preluată de către Biroul de combatere a infracțiunilor în domeniul dreptului de proprietate intelectuală în subordinea Secției de urmărire penală și criminalistică. De asemenea, în subordonarea Secției de urmărire penală și criminalistică se poate înființa un birou de combatere a corupției (alte infracțiuni decât cele de competența Direcției Naționale Anticorupție).

În funcție de politica penală promovată de România pot exista birouri de coordonare a activității în domeniul infracțiunilor de evaziune fiscală, contrabandă etc. în subordinea Secției de urmărire penală și criminalistică.

În cadrul Secției Judiciare se va evalua și aprecia desființarea celor 4 birouri, activitatea putând fi organizată și coordonată mai bine prin cele două servicii (Serviciul penal și Serviciul civil) sau prin două birouri care să preia această activitate.

În cadrul Secției de resurse umane și documentare se va evalua posibilitatea desființării Biroului de relații cu publicul și audiențe, activitatea putând fi preluată de Biroul registratură generală, arhivă și grefă. De altfel, în subordinea Procurorului General există un Birou de informare publică și relații cu presa, care desfășoară același gen de activități.

De asemenea, se va analiza, împreună cu procurorii șefi ai Direcției Naționale Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Secția Parchetelor Militare, posibilitatea raționalizării schemelor de personal în sensul reducerii nivelurilor ierarhice și implicit a posturilor de conducere în favoarea creșterii numărului de procurori direct operativi.

De asemenea, la nivelul unităților de parchet pot fi elaborate și implementate proiecte sectoriale pentru impulsivarea dezvoltării activității în diferite sectoare de activitate.

O importanță deosebită se va acorda restructurării sistemului informațional.

Se va urmări stabilirea unor proceduri informaționale de culegere, înregistrare, transmitere, prelucrare a informațiilor cu un grad ridicat de formalizare, simple și ușor de înțeles și utilizat de toți potențialii utilizatori și de către cei care nu dețin cunoștințe informatice substanțiale.

De asemenea, se va urmări asigurarea de maximum de informații finale prin prelucrarea complexă a informațiilor primare, pentru ca acestea să poată fi exploatare cât mai bine în activitatea decizională.

Totodată, se va asigura flexibilitatea sistemului informațional, precum și eficiența acestuia.

Se va urmări implementarea unui model de comunicații instituțional, bazat pe utilizarea și integrarea Intranetului.

Prin rețeaua Intranet a Ministerului Public se pot crea forumuri interne și aviziere (bulletin boards), plasarea on-line a unor manuale și ghiduri, afișarea unor planificări, crearea unor calendare cu evenimentele Ministerului Public, comunicarea ordinelor Procurorului General, precum și a ordinelor procurorilor șefi de compartimente și structuri ale Ministerului Public.

De asemenea, se va urmări exercitarea funcțiilor managementului în domeniul financiar-contabil și în domeniul resurselor umane.

Se impune ca Ministerul Public să aibă o strategie proprie în domeniul resurselor umane strâns legată de strategia de reformare a sistemului Ministerului Public.

Strategia în domeniul resurselor umane trebuie să fie orientată spre viitor, spre schimbare, urmând să dea răspuns la cel puțin două întrebări „*Spre ce ne îndreptăm?*” și „*De ce avem nevoie să ajungem acolo?*”

Planul de acțiune pentru implementarea Proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere de Procuror General al
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
2013 – 2016

Proiect elaborat de
MOȚA GHEORGHE EMIL
Procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj

OBIECTIV STRATEGIC NR. 1
Creșterea eficienței activității Ministerului Public

Nr. crt.	Obiective operaționale specifice	Măsuri	Responsabili	Termen de realizare	Resurse	Indicator evaluare
0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Creșterea capacității operaționale a Ministerului Public prin reorganizarea structurii organizatorice	<p>Reevaluarea schemelor de personal ale parchetelor</p> <p>Simplificarea structurii organizaționale prin desființarea unor compartimente și posturi de conducere</p> <p>Adaptarea schemelor de personal noilor prevederi ale noilor coduri</p> <p>Redistribuirea unor posturi de procurori și personal auxiliar pe orizontală</p>	Procuror General și grup de lucru constituit la nivelul P.Î.C.C.J.	3 luni de la numirea în funcție	Bugetul Ministerului Public	Strategia de reorganizare a Ministerului Public
2	Îmbunătățirea activității de urmărire penală și supravegherea cercetărilor efectuate de organele de poliție judiciară	<p>Bază de date și sistem de evidență permanentă a dosarelor raportat la data primului act de sesizare</p> <p>Analiza periodică a dosarelor aflate în lucru care au depășit termenul stabilit</p> <p>Pregătirea permanentă a procurorilor în cadrul formării profesionale continue și pregătirii profesionale descentralizate</p> <p>Degrevarea procurorilor de sarcini nejuridice și de rutină</p>	Procurorul general și procurori cu funcții de conducere	Permanent	Nu necesită resurse suplimentare	Indicatori de operativitate și calitate a activității

		Formarea unui corp de procurori criminaliști de elită prin selecție și pregătire continuă				
		Responsabilizarea procurorilor în ceea ce privește eșecurile profesionale (achitări art. 10 lit. a) – e) C.p.p., infirmări, redeschideri urmate de trimeri în judecată)				
		Înlăturarea caracterului formal al controlului de legalitate și temeinicie prev. de art. 264 C.p.p.				
3	Îmbunătățirea activității judiciare	Identificarea problemelor de drept care determină o practică neunitară la nivelul parchetelor și instanțelor	Procurorul General și procurori cu funcții de conducere	Permanent	Nu necesită resurse suplimentare	Indicatori privind calitatea activității
		Responsabilizarea procurorilor și procurorilor ierarhic superiori în exercitarea căilor de atac				

OBIECTIV STRATEGIC NR. 2

Garantarea independenței sistemului judiciar

Nr. crt.	Obiective operaționale specifice	Măsuri	Responsabil	Termen de realizare	Resurse	Indicator evaluare
0	1	2	3	4	5	6
1.	Luarea unor măsuri legislative pentru garantarea independenței sistemului judiciar	Completarea cadrului legislativ prin incriminarea unor fapte care aduc atingere independenței sistemului judiciar	Procurorul General pentru a formula propunere pentru un proiect de lege Ministrului Justiției	Până la intrarea în vigoare a noului Cod penal	Nu necesită	Propuneri pentru proiect de lege
2.	Luarea unor măsuri administrative pentru garantarea independenței sistemului judiciar	<p>Stabilirea unor criterii obiective pentru repartizarea cauzelor către procurori și restricționarea posibilităților de redistribuire sau de preluare pe linie ierarhică</p> <p>Apărarea independenței și imparțialității și reutației profesionale a procurorilor supuși unor forme de presiune din partea factorului politic</p>	Procurorul General, procurori cu funcții de conducere și colegiile de conducere	31.07.2013	Nu necesită	Ordin procuror generalist Număr sesizări C.S.M. Hotărâre de guvern

		Înființarea unei direcții de informații și protecție internă în subordinea Ministerului Justiției	Procurorul General propunere pentru Ministrul Justiției			
3.	Promovarea unei culturi organizaționale care să promoveze independența sistemului judiciar	Responsabilizarea magistraților procurori prin dezvoltarea unei atitudini care să garanteze aplicarea legii în conformitate cu cele mai înalte standarde profesionale	Procurori cu funcții de conducere, I.N.M. și C.S.M.	Permanent	Nu necesită resurse suplimentare	Număr de magistrați participanți la seminarii. Număr de dezbateri. Număr de adunări realizate

OBIECTIV STRATEGIC NR. 3**Asigurarea încrederii în justiție**

Nr. crt.	Obiective operaționale specifice	Măsuri	Responsabil	Termen de realizare	Resurse	Indicator evaluare
1.	Asigurarea transparenței actului de justiție	Operaționalizarea activității compartimentelor de informații și relații publice și purtătorilor de cuvânt	Procurori generali și prim procurori	Permanent	Nu necesită	Sondaje de opinie
		Înființarea la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale și curți de apel a unor posturi de specialiști în comunicare care să conducă compartimentele de informații și relații publice	Procurori generali	31 martie 2014	Bugetul Ministerului Public	
		Parchetele de pe lângă tribunale și curți de apel trebuie să-și creeze și gestioneze site-uri care să le prezinte activitatea în mod corect în care să fie prezentate și eșecurile profesionale	Procurori generali și prim procurori	31 martie 2013	Bugetul Ministerului Public	

OBIECTIV STRATEGIC NR. 4

Pregătirea intrării în vigoare a noului Cod penal și Cod de procedură penală

Nr. crt.	Obiective operaționale specifice	Măsuri	Responsabil	Termen de realizare	Resurse	Indicator evaluare
1.	Elaborarea unei strategii coerente pentru pregătirea intrării în vigoare a noilor coduri	Elaborarea unui plan de acțiune privind implementarea celor două coduri la nivelul Ministerului Public	Prim adjunctul Procurorului General al P.Î.C.C.J.	31 decembrie 2012	Nu necesită	Întocmirea planului și aprobarea prin ordin al procurorului general
2.	Studierea instituțiilor noi introduse de noile coduri de către toți procurorii și personalul auxiliar de specialitate	Elaborarea unor broșuri tematice și ghiduri de aplicare a noilor coduri	Procurorul General și C.S.M.	Permanent	Bugetul Ministerului Public	Număr de broșuri, ghiduri și note de studii
		Întocmirea de note de studii privind instituțiile nou introduse	Serviciul de documentare și statistică judiciară			
		Stagii de pregătire și seminarii la care să participe toți procurorii	C.S.M.	Permanent	Bugetul C.S.M.	Număr de participări
		Întâlniri lunare la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale și curți de apel în care să se dezbată instituțiile nou introduse	Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel	Lunar	Bugetul Ministerului Public	Număr de participări

		Stagii de pregătire pentru personalul auxiliar de specialitate	S.N.G.		Bugetul C.S.M.	Număr de participări
--	--	---	--------	--	-------------------	-------------------------

OBIECTIV STRATEGIC NR. 5

Întărirea integrității corpului magistraților procurori

Nr. crt.	Obiective operaționale specifice	Măsuri	Responsabil	Termen de realizare	Resurse	Indicator evaluare
1.	Elaborarea unei strategii naționale de combatere a corupției	Combaterea corupției în cadrul sistemului judiciar prin îmbunătățirea sistemului de răspundere a magistraților și personalului auxiliar	Ministrul Justiției, Procurorul General C.S.M	31 iulie 2013	Bugetul C.S.M.	Aprobarea Strategiei de Plenul C.S.M.
		Direcție de Protecție și Anticorupție aflată sub controlul Ministerului Justiției	Ministrul Justiției	31 martie 2014	Bugetul Ministerului Justiției	
2.	Elaborarea unor ghiduri de reguli de conduită specifice în ceea ce privește activitatea Ministerului Public	Introducerea unor criterii obiective și generale de repartizare a dosarelor la procuror	Procurorul General și C.S.M.	28 februarie 2013	Nu necesită	Emiterea ordinului Procurorului General
		Perfecționarea sistemului de reguli de conduită și deontologice				
		Dezvoltarea unei culturi a integrității judiciare	C.S.M.	Permanent	Nu necesită	Număr de procurori participanți la seminar. Număr. de procurori sancționați disciplinar

OBIECTIV STRATEGIC NR. 6**Finanțarea Ministerului Public pentru asigurarea resurselor materiale și umane necesare funcționării eficiente**

Nr. crt.	Obiective operaționale specifice	Măsuri	Responsabil	Termen de realizare	Resurse	Indicator evaluare
1.	Creșterea alocațiilor bugetare	Obținerea unor alocații bugetare pentru asigurarea funcționării unităților Ministerului Public și plata drepturilor salariale restante obținute prin hotărâri judecătorești	Procurorul General	Până la aprobarea bugetului pe anul 2013 sau 2014	Bugetul Ministerului Public	Cuquantumul alocațiilor bugetare
2.	Repartizarea echilibrată a alocațiilor bugetare între unitățile P.Î.C.C.J.	Repartizarea în mod transparent a alocațiilor bugetare în funcție de volumul de activitate și necesitățile reale ale unităților de parchet	Procurorul General	Permanent	Bugetul Ministerului Public	Bugetul Ministerului Public
		Ocuparea tuturor posturilor vacante de procurori cu prioritate la unitățile neatractive și care se confruntă cu probleme reale de personal	Procurorul General C.S.M.	31 iulie 2013	Bugetul Ministerului Public	Număr de procurori intrați in sistem